

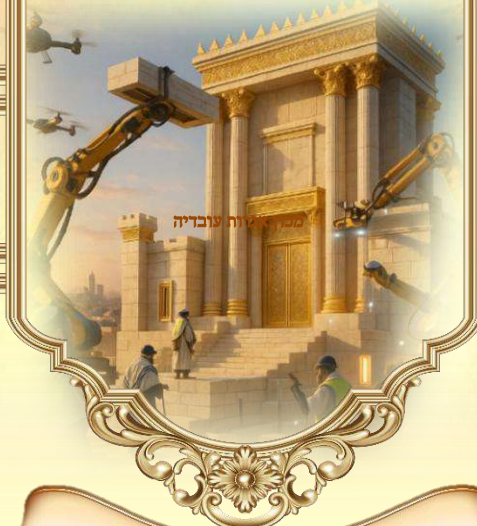
ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת
18:06	17:28	16:16
18:06	17:29	16:33
18:06	17:31	16:35
18:06	17:28	16:21

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברטת ה' חורף מטבריה

יורשלים
תל אביב
נתיבות
סכריה

גליון מס' 59

בני תורה בנתיבות ובארץ הקודש

הדר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הדר הבית והמקדש בפרשה

ה'ר' אליהו ה' הי"ו

הרב דב קוק הכהן שליט"א רוצה לדאוג את עבודת הכהנים בבית המקדש ומצפה מאיתנו לדרוש את הדר הבית בשביל זה! ראה עמ' 2

לשבתך פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידך, שזה כל המטרה בביאתנו לארץ, ומשם קונה את הקניין הרוחני של כל א"י, אבל אם לא עולים לשם גם קדושת הארץ אינה משפיעה עליו, ראה בביאור ה'כלי יקר' ואתחנן ג' כה, ע"ש, שנאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה? אלא לומר לך כל הדר בחוצה לארץ כאילו עובד עבודה זרה! וכן ברוד הוא אומר "כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עובד אלהים אחרים", וכי מי אמר לו לרוד לך עובד אלהים אחרים? אלא לומר לך כל הדר בחוצה לארץ כאילו עובד עבודה זרה.

במשך הדורות עם ישראל נדרף מהאומות עוד רדיפה ועוד פוגרום רח"ל, ולא היה בכלל זמן לחשוב על תקומה, כל שכן על חזון של פריחה וצמיחה של גאולה, ומי מדבר על להחזיר את מלכות ישראל למקומה, מלכות המתנהלת על פי מלך הנאמן לה' שכל הכרעותיו הם על פי סנהדרין, אלא עם ישראל עסק אך ורק בהישרדות! בתוך מלחמת ההישרדות באו כל מיני דעות קיצוניות וניסו לבלבל את העם, אם זה בהשכלה, ואם זה הרפורמים שאחריהם, תנועת האליאנס בארצות המערב וכדו' רבות, ההתבוללות שנגרמה מכך הייתה נוראה רח"ל, ועם ישראל הטהור פיתח מערכות הגנה נגד דעות קיצוניות למיניהם, ובפרט בדברים שיכולים לעורר את זעמם של האומות, ונתלו כביכול באיסור מרידה באומות (שהרחבנו עליו בחוברת 'והראנו בבנינו' שאינו שייך כלל, ועוד רבים כתבו על כך ואכמ"ל), רק שמה שקרה הוא שגם כאשר הקב"ה התחיל לגאול אותנו ממש, המשיכו להשתמש באותו הנשק של הגלות נגדו ה"י, וכאילו אומרים איננו רוצים את הגאולה, שהרי וכינו לשוב לארצנו ממש מה שסבותינו יכלו רק לחלום עליו, כמו אותו שוטה שהסתבך בהלוואות רבות, נתן לו ידיד עצה: "כשיבואו הנושים תעשה עצמך כמשוגע וכך יעזובך", כשבא הידיד לבקש שכר על העצה שסייעה לו להנצל מנושיו, התחיל שוב לעשות עצמו כאילו השתגע, נתן לו הידיד מכה עצומה ושגא "האם גם עלי שאני נתתי לך את העצה אתה משתמש בעצה שלי נגדי"? וכך בדיוק אנחנו במקום להוקיר את חסדי ה' העצומים שגאל את ארצנו ואת מקום **מקדשנו!!!** גם על כך אומרים אסור להתגרות באומות? כנראה שלהיכן שנח לנו לשוב אנחנו שבים ולהיכן שלא — לא. נקודה למחשבה...

"ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום" (ויקרא יט, לו)

בגמרא (בבא קמא לח.) אמר ליה: "ויאמר ה' אל משה אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה"; וכי מה עלה על דעתו של משה, לעשות מלחמה שלא ברשות? ! אלא נשא משה קל וחומר בעצמו, אמר: ומה מדינים שלא באו אלא לעזור את מואב, אמרה תורה: "צרור את המדינים והכיתם אותם", מואבים עצמן לא כל שכן? אמר לו הקדוש ברוך הוא: לא כשעלתה על דעתך עלתה על דעתי, שתי פרידות טובות יש לי להוציא מהן — רות המואביה ונעמה העמונית.

הגאולה באה מתוך ההסתרה כביכול שלא ישלוט בה עין הרע, ולכן דוד המלך בא דווקא מרות המואביה, ולכן יש להבין את תהליך הגאולה שאנו נמצאים בה בזמנינו אנו, בפרט אחרי כל הדעות הרבות שאנו שומעים כביכול מבני תורה, צריך לעשות סדר, (לא אוכל בגליון כל כך קצר לבאר את השיטות הרבות מגאוני עולם שהכניסו ראשם לבאר זאת בהרחבה, אלא רק תמצית מהדברים בתור התחלה, והחכם די לו ברמיזה, ולטיפש רק במקלות יבין, ואלו הרמזים הרבים שה' שולח שאין דעת בהרבה אנשים לפתוח עליהם ולב להבין שהכל בגלל בית ה' העזוב).

המושג "ציונות" במובן אצל בני תורה שהכוונה למדינה החילונית או לדעה של הדת"ל, למרות שבפועל היא מגלמת בתוכה הרבה מאד משמעות (וזאת ההסתרה), "ציון" הוא ביהמ"ק, "בני ציון" היקרים המסולאים בפז' ועוד כאלה רבות, אלא שצריך להבין מהיכן באה כזו מחשבה, עד שהתבטא בכאב הגאון רבי יוסף חיים זונגפלד וצוק"ל רבה של ירושלים מגדולי קנאי 'נטורי קרתא' דאז, "ההתנגדות ל'ציונות' עקרה מלבנו את החיבור לקדושת ארץ ישראל". וכמובן שכיום רוב עם ישראל כבר הבין שחייב את החיבור הרגשי לארץ הקדושה, ושזו הזכות היחידה שמזכה אותנו להתגורר בה, ולא סתם משה רבינו ע"ה רצה להכנס לארץ ולא הסתפק בשכר של המצוות עצמן שה' הבטיח לו גם בלא להכנס, אבל יש תפיסה בדעת שהיא של גלות ויש תפיסה של גאולה, ודוגמא לדבר בגמרא (ברכות כד: ר') אבא הוה קא משתמיט מיניה דרב יהודה דהוה קא בעי למיסק לארעא דישאל דאמר רב יהודה כל העולה מבבל לא"י עובר בעשה שנאמר בבליה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'. ע"כ.

מגמרא זו למדים שהיה שתי גישות האם לעלות לארץ ישראל או לא, אבל זה לא דיון מעשי גרידא כי אם שאלה מהותית בהשקפה, האם יש "עניין" להשאר בגלות או שמצווה לצאת ממנה? ! רב יהודה סבר ש"חובה" להשאר בגלות ואם לא עובר בעשה, ורבי אבא סבר שצריך לעלות לארץ ישראל. בגמרא נפסק שחובה לעלות לארץ ישראל שכתוב במשנה (כתובות ק:): הכל מעלין לארץ ישראל, ואין הכל מוציאין. **הכל מעלין לירושלים**, (דרגא אחר דרגא ואין חולק ודל"ל), ואין הכל מוציאין. אחד האנשים ואחד הנשים. ובגמרא (שם ת"ר): הוא אומר לעלות, והיא אומרת שלא לעלות כופין אותה לעלות, ואם לאו תצא בלא כתובה. היא אומרת לעלות, והוא אומר שלא לעלות כופין אותו לעלות, ואם לאו יוציא ויתן כתובה. וכו'.

ושם: תנו רבנן לעולם ידור אדם בארץ ישראל אפילו בעיר שרובה גוים ואל ידור בחוצה לארץ ואפילו בעיר שרובה ישראל, **שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה** (דרך אגב, כבר הכאנו פעמים רבות, ראיות שזה דווקא בגלל שבא"י זוכה לראות את השכינה שבהר הבית! כדכתיב "ותביאמו ותיטעמו בהר נחלתך מכון

עיצוב: A.O.Y א.א.י. 00583229745@gmail.com

והראנו בבנינו

ביתר הלכות, מקום, הנותן מענה על כל עניני העולה לדר הבית ולפניהם, לרפ"ם להעמיק ולהבין את הדעות בנושא לאפשר להגיע לחקר האמת באמת!

החבורת מדברת לדורשי האמת בלבד!!!

קדושת המקום
דעת גדולי ישראל
תשובת הרב"ז
מסמכים ותיעודים
ועוד...

החבורת מסיפה את כל ההלכות ואת כל הדעות בענין, ראשונים ואחרונים מכל הדורות עד לפטירת כל הפוסקים החבורת המסכמת והמליצה מיד וקט"ר רבי חזקיהו דב הכהן קוק שליט"א

החבורת תיתן עם משלוח עד הבית בחולות רצונת סמילי עד סוף

053-3140815

15 ש"ח

החבורת תתן עם משלוח עד הבית בחולות רצונת סמילי עד סוף

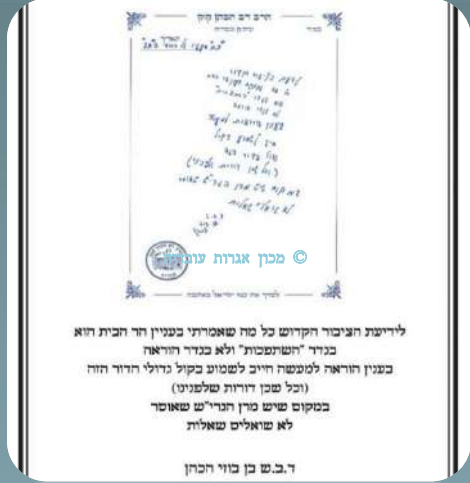

מִי מֵאִיִּים עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֵינֵי הָרַב הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ

סיפורים ומאמרים

ה'ר' עובדיה ז"ל. מוזען הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

מדוע האיום על קיום התורה לא פוסק, מדוע אסור לומר את האמת?

זה מכתבו של הגאון המקובל הרב דב קוק שליט"א שלאחר שאמר שזה מצוה לעלות להר הבית בכל הכח, ואף הוא בעצמו עלה להר הבית, אבל אח"כ לאחר סידרת אימים כתב שלא התכוין להלכה... ומי שמעט חכמה עימו, יבין לבד כמה אימה ופחד רוצים להטיל על צדיקי הדור תלמידי חכמים גדולים, וכל זה רק כדי לסתום את פיהם שלא יאמרו את האמת ההלכתית, ואפי' שהקב"ה בצער שבניו לא באים לבקר בביתו, ולכן אנחנו אסור לנו להיות שאננים לנוכח רצון ה' אליקנו, אלא לשמח את השכינה הקדושה ודווקא לעלות להר הבית, בבחינת "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ".

לפני מספר חודשים הגאון הרב דב קוק שליט"א לא הרגיש טוב כלל, והיה הרב מורדם ומונשם ולא מגיב כלל, וסיפר בנו שברגע שאמר לו "אבא אנחנו מוציאים אוטובוס מטבריה כדי להתפלל לתפוצה לרפואתך בהר הבית כמובן בטהרה ולאחר מקווה... מיד הרב התחיל לזוז משמחה", וברוך אומר ועושה אף בנו וקהילת בית מדרשו הצטרפו עשרות בני תורה בטהרה, (וכל זה היה לאחר המכתב למעלה), כי שם בבית מדרשו הוא המשיך וימשיך לעודד ולתמוך בהם שימשיכו לעלות כי זה משמח מאוד את ה' יתברך, ומי שרוצה רק לשמח את החברים שלו הוא נשאר מאחור, ומי שרוצה לשמח את הקב"ה זוכה ה' הוא לעלות להר בית ה', ולא ייבוש מפני המלעיגים עליו בעבודת ה'.

וכל התהליך הנ"ל מצער מאוד, התופעה שבה תלמיד חכם משמיע דברים ברורים בחשיבות הרישה לציון והעלייה להר הבית בטהרה, ומיד לאחר מכן מוצא את עצמו תחת מסע לחצים עד ליציאת הבהרה או מכתב חזרה... החל מאיומים בחרם חברתי, דרך פגיעה במוסדות ועד לאיומים פיזיים ומילוליים עליהם או על בני משפחתם, עד שמגיעים לכתיבת מכתב שבו נאמר כי "הדברים לא נאמרו להלכה למעשה" או שהיו אלו "דיבורים של השתפכות הנפש בלבד". במאמר זה נבין מעט את מנגנוני הלחץ, את הפער שבין ההנהגה והוראת ההלכה הפנימית למכתבים הציבוריים, ואת המציאות הקשה של ההפחדה הציבורית, ולא צריך להיות גדול הדור בשביל לראות זאת, כי גם הרבה אברכים יראי שמים בתכלית ותלמידי חכמים גדולים שעולים להר הבית, הם לא מפרסמים זאת, רק מהסיבה הזאת.

פוק חזי בבחירות שהיו השבוע שב"ה כמעט בכל מקום הזכר העליה להר הבית, שאסור... וזה כרת... אע"פ שכבר באנו לפני שלש שבועות שלכו"ע אין שום כרת בהר הבית, וכל זה ע"מ להפעיל לחץ על הציבור שיצביעו למפלגה מסוימת, אע"פ שבכנסת כולם יהיו יושבים ביחד, אע"פ שבכנסת חרדים משלנו משבחים אנשים שתומכים במצער וטרפות ומחללי שבת, ומחבקים אנשים שתומכים במצער התאווה, אבל רק הר בית ה' הוא הבעיה?? לא יאומן כמה כח השפעה יש לפוליטיקאים? לא יאומן איך הבית של ה' אלקינו במקום שנדרוש את קדושתו ונדרוש לקיים ציווי ה' להוציא משם את התומאה – את החרדים, אנחנו דורשים לקיים בכל מקום את הפסוק "שועלים הלכו בו", ולא מוכנים שהיהודים יוציאו את השועלים, אבל אסור לשכוח "שועלים הלכו בו" זה לא ברכה זה קללה, אמנם אינינו מזולזלים חלילה וחס בשום רב, אבל אנחנו שואלים שאלות פשוטות שלכאף אין חיבור בין דברים שנאמרים לשום מקור בהלכה, ועל זאת יש לנו קשיים. אם יש למשהו תשובות נשמח לקבל במייל שבסוף העלון.

הבא נלמד מאברהם אבינו, שעליו נאמר בפרשה "וירא את המקום מרחוק", אברהם אבינו רואה את הענן הקשור על ההר, בעוד ישמעאל ואליעזר אינם רואים, אסור שנהיה כמו ישמעאל שכתוב עליו "שבו לכם פה עם משולים לחמור", כי זה התואר שמחזיקים לישמעאל שלא רואה את קדושת ההר, ולא לנו עם ישראל. אברהם קורא לשם המקום "ה' יראת" – יראת שמים טהורה, והיום הגענו למצב שהמאיימים החליפו את יראת השמים ב"יראת הציבור" ובפחד מהתקשורת והטקנים, חובה עלינו לזכור הברכה הובטחה לאברהם רק כשהיה בהר ולקח הסכין לשחוט קורבנו, ללמדנו שהברכה של עם ישראל והישועות שלו תלויות במעשה של קדושה לעלות להר הבית ע"מ להקריב הקורבנות, לאברהם אבינו דווקא בהר הבית הובטח לו "וירש וזרע את שער איביו", ללמדנו שירושת שער האויבים מתחילה בשער הקדוש ביותר – שערי הר הבית.

המערכה על הר הבית אינה רק מערכה על שטח גיאוגרפי או על פרט הלכתי – זוהי מערכה על נשמתה של היהדות וקיום התורה, אנחנו בני תורה כדי לקיים את התורה, אנחנו בעדי ה' כדי לעבוד את ה' בהר הבית, ולא כדי לעבוד על ה' דרך הר הבית. המציאות שבני התורה והתלמידי חכמים ממשכים לעלות בריש גלי ובמסירות נפש, מוכיח כי האמת התורנית חזקה מכל מסע אימים.

ככל שציבור גדול יותר יבין את המנגנונים הפועלים מאחורי הקלעים, הוא יפסיק להתרגש ממכתבים שנכתבו תחת כפייה, וידרוש את הר הבית – ביתו של הקב"ה הגדול והקדוש בטהרה ובקדושה – כך יתבטל פחד הטהרה, וכבוד שמים יחזור למקומו, הציבור חייב לפתוח את העיניים: האמת על הר הבית אינה נקבעת לפי כמות האימים המופעלים מאחורי הקלעים, אלא לפי הלכה מהש"ס והראשונים ולגדולי האחרונים.

בדורות האחרונים, ובפרט בשנים האחרונות, הפכה הסוגיה של העלייה להר הבית בזמן הזה מאחד מנושאי ההלכה החשובים מן המעלה הראשונה, שהעולים בטהרה מרגישים כי המקום הקדוש בעולם נזנח וכי ישנה מצווה ראשונה במעלה לדרוש את מקום מקדשנו ולנהוג בו קדושה ויראה, ומאידך – עומדת עמדתם של חלק מגדולי הפוסקים החוששים מאיסור כרת, כי יש להם חוסר בקיאות בגבולות העזרה, אולם, מתחת לפני השטח במקום שיתחולל דיון הלכתי ואמיתי לאמיתיה של תורה, יש משהו אחר לחלוטין.

אחד הגילויים הכואבים בדיון הציבורי החרדי והתורני, הוא הפער הגדול שקיים בתוך בתי המדרש ובמציאות בשטח החובת העליה להר הבית, אלא שיש אח"כ הבהרות ומכתבים היוצאים לרשות הרבים, כאשר רבנים גדולים מתבטאים בחזרי חרדים או בפני תלמידיהם הקרובים על גודל המעלה והקדושה בעליה להר הבית, על השתפכות הנפש במקום המקדש, שדבריהם נובעים מתוך המקורות של הפוסקים, אבל ברגע שדברים אלו דולפים החוצה והופכים לכותרות בתקשורת, בעלונים השבת, ברדיו ובקווי הנייעס, מיד מגיעים בריונים בפיהם ובדבריהם שמטילים אימתם על אותם צדיקים שאמרו את רצון ה', עד שמאלצים אותם להוציא הבהרות או לחזור בהם, נזכיר שני דוגמאות לעת עתה:

המקובל הרב דב קוק שליט"א מעיה"ק טבריה: שבתחילה שהוא נשאל לפני שנה וחצי על עליה להר הבית, ע"י אברך ירא"ש מנתיבות בשם ר' אליהו ה', והרב דב קוק שליט"א השיב לו: בטח היום זה מצוה וצריך לעשות את זה בכל הכח, וגם אני הייתי שם והרגשתי שם קדושה גדולה מאוד ופחד ויראת שמים מאוד... אבל מיד לאחר כמה ימים הגיעו כמה "בריונים" בשליחות כמה רבנים (לא נפרט פרטים מדויקים) ואיימו עליו שיחזור בו, וככה עשו כמה פעמים עד שנאלץ לכתוב מכתב ששם הוא אומר שזה לא להלכה אלא רק השתפכות... וככה השתיק אותם, אבל אם נפעיל מעט את השכל וההיגיון נבין שהיה כאן סחיטה באימים, כי אם הוא בעצמו אמר ששלה להר הבית אם כן מה שייך לומר שזה לא הלכה? ועוד יותר מזה פוק חזי שבבית מדרשו הוא עדיין ממשיך לעודד אותם שימשיכו לעלות להר הבית בטהרה, ועדיין תלמידיו ובני משפחתו ממשיכים לעודד ולראות בעצם הקדושה והכיסופים להר הבית מעלה עליונה, ועוד שאף בנו הגדול ממשיך לעלות בעידוד שלו, ואף הרגנו אוטובוס כרם מטבריה כדי שיעלו לשם להתפלל לרפואתו, ועוד ועוד, הרי שמעשים אלו מורים כאלף עדים על דעתו האמיתית, והמכתב אינו אלא בשביל להדוף ולסלק את המציקים והמאיימים, וכל זה מסמיק בשביל לפתוח את העינים ולראות כמה אימה ופחד מטילים בריונים על גדולי ישראל ע"מ שלא יחלקו עליהם...

וכן האדמו"ר מאמשינוב שליט"א: שבעלון של החסידות הובא דברי בנו ששאל אותו האם מותר לעלות להר הבית? ואמר לו האדמו"ר שאם טובל מותר לעלות להר הבית בהתחלה היכן שזה רחוק מהעזרות (סביב כיפת הזהב), אבל שוב ברגע שהדברים פורסמו בעלונים, מיהרו כמה גורמים להוציא הכחשות והבהרות כדי שלא להצטייר כמי ששוכרים את מה שכולם עושים גם אם זה טעות, כיון שהתקשורת נוטה לעיתים לשקר את מה שציבור הרחב מצפה לשמוע, עמדות ושיטות הלכתיות שחורגות ממשחבתם נדחקות או מותקפות, וכך זה קיים על כל רב או מנהיג רוחני המביע עמדה חיובית בסוגיית הר הבית או קרבתו בזמננו, שהוא מוצא את עצמו לעיתים מותקף תקשורתי, עד כדי דחיקת דבריו והצגתם כ"א הבנה", ואני הקטן הכובד נפגשתי עם כמה מחכמי הדור בפניינים אלו, וראיתי שבעוה"ר המציאות הוו נמצאת בהרבה מקומות, ומטבע הדברים איני יכול לפרט שמות מדויקים ולכן הסתפקתי רק בשני תלמידי חכמים אלו, אבל חובה על כולם לדעת שכל מי שתוקע מקלות בדברים קדושים אלו – הוא בסכנה גדולה! גם המן ושותי וירבעם בן נבט תקעו וחטמו את הדברים הקדושים הללו, אבל סופם כבן ידון, ואפשר להאריך עוד בדוגמאות אלו אבל אכל אכמ"ל, אבל פשוט שהוא בסכנה !!!

למען תספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בענייני המקדש

מהיכן הכה והשמירה על ארץ הקודש

היום הבנתי, ברגע שרבי אליעזר עזב את סף ביתנו כדי לצאת לדרכו – רוחו של בעלי שבה ליזכרה, עד עכשיו, לא הלחם שלנו החזיק את רבי אליעזר, אלא זכות התורה של רבי אליעזר היא זו שהחזיקה את בעלי בחיים, הוא לא אכל משלנו – אנחנו חיינו בזכותו. רבי אליעזר גורדון, שהפך לימים לראש ישיבת טלז המפורסמת, מילא את מקום חמיו והיה לרבה של קובנה וסלבודקה. (הערה: סיפור זה הוא סיפור אמיתי על ראש ישיבת טלז הגאון רבי אליעזר גורדון זצ"ל, וחמיו רבה של קובנה רבי אברהם יצחק נביירר).

הלכה הנלמד

ישנם שהושבים שעולי הר-הבית 'מתסיסים את המזרח-התיכון', שאם כולם היו דורשי מקדש ועולים להר-הבית, ולא היו כאלו שדואגים להבהיר לכולם שאין ליהודים חפץ כלל בהר-הבית, אז כל מדינת ערב היו קמים עלינו ולא היינו פה הלילה...

אך הסיפור המופלא הזה מלמד אותנו, שדוקא הרוחניות היא זו שמזדהה את הבריאה גם אם במציאות הגשמית לפעמים נראה אחרת. בנוגע לסוגיית העלייה להר הבית, כבר הביעו מומחים רבים כמו המזרחן המפורסם 'מרדכי קידר' ואנשי משטרה בכירים כי היא דוקא מהזקקת את ביטחון ישראל, כשרואים את עם ישראל שב להחל את ארצו ללא חזקתו ובעצם, המעיין בדברי המשנה (כלים פ"א משנה ו') יראה שכל מהותה של קדושת הארץ היא מהמת המקדש: "ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות, ומה היא קדושה? שממנה מביאים עומר ושתי הלחם מה שאין מביאין כן משאר הארצות".

עם השמחה על השיבה לירושלים כדאי לשים לב לדבר הבא, נדמה מאד מלחמת ששת הימים הדלנו לנצח, ישנם רק מלחמות והפסקות אש, מדוע זה כך? אולי משום שמאז אותה מלחמה הפקדו את הר-הבית ויזירתו על הזכות לה חיינו אלפיים שנה? איננו יודעים חשבונו שמים אך חשבון נפש עם עצמינו וזוהי עלינו לעשות.

הכה נשוב אל מקור חיינו, הר ציון, מקור הברכה, "צ" שם ציונה ה' את הברכה חיים עד העולם".

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עלינו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דא' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרן וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק. וקריאת אתא ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזכיו הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים בכמה מקומות בארץ ב"ה לזכיו הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה להפאזה לזרעשיך ולהבדיל לע"כ... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

בסמטאותיה של קובנה העתיקה, בבית צנוע שקירותיו ספוגים בניחוח דפי גמרא ישנים, התחוללה שמחה גדולה, רבי אברהם יצחק נביירר, רבה של העיר, זכה לחתן שכל רזיה של תורה פרוסים לפניו – העילוי הצעיר, רבי אליעזר גורדון. כבר בעת חתמו הצדדים על שטר התנאים, הניח רבי אברהם את ידו על כתף חתנו והבטיח: "כל זמן שתחפון לעסוק בתורה, שולחני פתוח לפניך, דאגות הפרנסה – עלי, והתורה – עליך". השנים חלפו, רבי אליעזר צלל לים התלמוד, מנותק מהמולת העולם, בעוד חמיו עומד בדיבורו ודואג במסירות לחתנו, אך הגלגל סובב בעולם, ונכסיו של רבי אברהם החלו לאזול, הבית שהיה מלא כל טוב הלך והתרוקן, עד שהמחסור החל להיראות בין הכתלים.

חמותו של רבי אליעזר, שראתה את בעלה כורע תחת נטל הדחק, פנתה אליו בלחש: "רבי אברהם, המצב קשה, אולי הגיעה השעה שרבי אליעזר ייצא לעבוד? אנו בקושי מפרנסים את עצמנו", רבי אברהם הביט בה במבט רגוע ומלא סוד, וענה במשפט שיהפוך לחידה: "מניין לך שהוא אוכל משלי? אולי אני אוכל משלו?" היא לא הבינה, אך שחקה, השנים חלפו והצעות נכבדות החלו לזרום לפתחו של העילוי מטלז, ניהול תלמוד תורה, משרות רבנות בקהילות שונות – כל הצעה הייתה יכולה להציל את מצבו הכלכלי של הבית, בכל פעם מחדש, היה רבי אליעזר, שידע בדוחקו של חמיו, נכנס לחדר חמיו ושואל לדעתו, "אינך מיועד לכך?" היה רבי אברהם פוסק בביטחון, "שוב אל הגמרא, אתה מיועד ליותר מכך", חמותו לא יכלה להתאפק: "מדוע אינך משחרר אותי? המצב דחוק!" ושוב, אותה תשובה חתומה: מניין לך שהוא אוכל משלי? אולי אני אוכל משלו?

הפרידה הדרמטית

היום הגיע, הצעה למשרת הרבנות בעיר הגדולה סלבודקה הונחה על השולחן, הפעם, פניו של רבי אברהם אורו, "סלבודקה היא עיר גדולה וחשובה. משרה כזו אכן ראויה לך, עלה והצלח, בני". בלב הומה יצאה המשלחת המכובדת מקובנה לכיוון סלבודקה, אך הדרך נקטעה בפתאומיות, פרש דחוף עצר את הכרכרה באמצע הדרך: רבי אליעזר! שוב מיד לקובנה, חמך רבי אברהם, איננו, בהלוויה רוויית דמעות, קרה דבר לא שיגרתי, חמותו של רבי אליעזר ביקשה לשאת דברים, בקול שבור אמרה: לא פעם ביקשתי מבעלי שישלח את חתני למצוא פרנסה, והוא, בחכמה וענווה, היה עונה לי בחידה: מניין שהוא אוכל משלי? אולי אני אוכל משלו? ? שקט שר בקהל "רק

עליתי וזושעת

מאת הר' אליהו הי"ו

אברך יקר מהעולים רצה למכור את הדירה שלו במחיר גבוה מהרגיל והמתין שיבואו קונים שיסכימו למחיר שביקש, ולכן עלה והתפלל בהר הבית, ובאמת תוך כמה ימים הגיעו קונים מירושלים! וקנו את הדירה במחיר מלא, כל אחד יכול לזכות לאין סוף השפעות רק צריך להתחבר למקור השפע בהר הבית! (הפרטים שמורים במערכת)

שעות הפתיחה החדשות של שעון החורף, החל מיום ראשון הבע"ט.

בוקר	6:30-11:00
צהריים	12:30-14:00

חורף טוב וחמור מישיבת הר הבית

העליה להר הבית לאחר טבילה, חליצת נעלי עור ובמזמור מקדש.

